

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

PARLAMENT EUROPEJSKI

DECYZJA PREZYDIUM PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r.

ustanawiająca przepisy wykonawcze do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego

(2009/C 159/01)

SPIS TREŚCI

	<i>Strona</i>
TYTUŁ I – WYKONYWANIE MANDATU PARLAMENTARNEGO	3
Rozdziały:	
1. Wynagrodzenie posła	3
2. Koszty opieki medycznej	3
3. Ubezpieczenie od ryzyka związanego z pełnieniem mandatu parlamentarnego	4
4. Zwrot kosztów	5
5. Pomoc osobistych współpracowników	11
6. Wyposażenie w dobra materialne	16
TYTUŁ II – WYGASNIĘCIE MANDATU PARLAMENTARNEGO	16
Rozdziały:	
1. Odprawa przejściowa	16
2. Świadczenie emerytalne	17
3. Renta inwalidzka	17
4. Renta rodzinna	19
TYTUŁ III – POSTANOWIENIA OGÓLNE i KOŃCOWE	20
Rozdziały:	
1. Sposoby płatności	20
2. Rozliczenie i odzyskanie płatności	21
3. Inne ogólne postanowienia finansowe	22
4. Postanowienia końcowe	22
TYTUŁ IV – POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE	22

PREZYDIUM PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 190 ust. 5,

uwzględniając Statut posła do Parlamentu Europejskiego⁽¹⁾ (zwany dalej „Statutem”),

uwzględniając art. 8 i art. 22 ust. 2 Regulaminu Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Statut ustala przepisy i warunki ogólne wykonywania obowiązków posła do Parlamentu. Oprócz przepisów dotyczących aspektu instytucjonalnego praw posłów Statut określa jednolite warunki finansowe mające zastosowanie do posłów podczas wykonywania przez nich mandatu oraz po zakończeniu przez nich działalności parlamentarnej. Wdrażanie aspektów finansowych Statutu leży w wyłącznej kompetencji Prezydium.
- (2) Niniejsze przepisy wykonawcze mają na celu uzupełnienie Statutu nie tylko w zakresie jego przepisów, które przewidują wyraźnie, że warunki ich wdrażania ustala Parlament, lecz także w zakresie przepisów, których wdrażanie wymaga uprzedniego ustanowienia przepisów wykonawczych.
- (3) Niniejsze przepisy wykonawcze mają również na celu zastąpienie Przepisów dotyczących zwrotu kosztów oraz diet posłów do Parlamentu Europejskiego (zwanymi dalej „przepisami ZKDP”)⁽²⁾, które zostaną uchylone w dniu wejścia w życie Statutu.
- (4) W odniesieniu do zwrotu kosztów opieki medycznej uznano za stosowne, zwłaszcza z myślą o zmniejszeniu obciążeń administracyjnych, aby wykorzystać system mający zastosowanie do sędziów Trybunału Sprawiedliwości i członków Komisji, w szczególności poprzez

korzystanie ze służb biur rozliczeń systemu ubezpieczeń zdrowotnych wspólnego dla instytucji Wspólnoty Europejskiej⁽³⁾, z poszanowaniem szczególnych zasad ustanowionych w Statucie.

- (5) W odniesieniu do zwrotu kosztów związanych z wykonywaniem mandatu, w tym kosztów podróży, niniejsze przepisy wykonawcze opierają się na zasadach zatwierdzonych przez Prezydium w dniu 28 maja 2003 r. wprowadzających zasadę zwrotu na podstawie rzeczywiście poniesionych kosztów. Jednocześnie na podstawie tych zasad i zgodnie z orzecznictwem⁽⁴⁾ ograniczona część kosztów związanych z wykonywaniem mandatu podlega nadal zwrotowi w formie ryczałtu.
- (6) W odniesieniu do pokrywania przez Parlament kosztów rzeczywiście poniesionych z tytułu zatrudnienia osobistych współpracowników posłów należy ustanowić jasne zasady dotyczące zatrudnienia asystentów zatrudnionych w państwie członkowskim, w którym poseł został wybrany, pracujących na podstawie umów administrowanych obowiązkowo przez podmiot wypłacający. Jednocześnie konieczne jest uwzględnienie oczekiwanej zmiany statusu prawnego akredytowanych asystentów parlamentarnych, którzy zostaną objęci specjalnym systemem prawnym przyjętym w oparciu o art. 283 Traktatu. W świetle rezolucji Parlamentu z dnia 22 kwietnia 2008 r.⁽⁵⁾ należy zakazać finansowania umów zawartych z członkami rodzin posłów.
- (7) Należy ponadto zapewnić, za pomocą przepisów przejściowych, by osoby korzystające z pewnych świadczeń przyznanych na podstawie przepisów ZKDP mogły z nich nadal korzystać po uchyleniu tych przepisów zgodnie z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań. Należy również zagwarantować przestrzeganie praw emerytalnych nabytych w oparciu o przepisy ZKDP przed wejściem w życie Statutu. Ponadto konieczne jest uwzględnienie szczególnego systemu mającego zastosowanie do posłów, którzy w okresie przejściowym i w odniesieniu do warunków finansowych wykonywania mandatu będą podlegać systemowi krajowemu państwa członkowskiego, w którym zostali wybrani, na mocy art. 25 lub art. 29 Statutu,

⁽¹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego 2005/684/WE, Euratom z dnia 28 września 2005 r. w sprawie przyjęcia Statutu posła do Parlamentu Europejskiego (Dz.U. L 262 z 7.10.2005, s. 1).

⁽²⁾ Dok. PE 113.116/BUR/rev. XXV/01-2009.

⁽³⁾ Wspólne przepisy dotyczące ubezpieczenia na wypadek choroby urzędników Wspólnot Europejskich przyjęte przez wszystkie instytucje, których wspólne porozumienie zostało stwierdzone przez prezesa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w dniu 24 listopada 2005 r.

⁽⁴⁾ Wyrok Trybunału z dnia 15 września 1981 r. w sprawie 208/80 Bruce of Donington przeciwko Ericowi Gordonowi Aspdenowi, Recueil z 1981 r., s. 2205.

⁽⁵⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 kwietnia 2008 r. zawierająca uwagi, które stanowią integralną część decyzji w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2006, sekcja I – Parlament Europejski (Dz.U. L 88 z 31.3.2009, s. 3).

PRZYJMUJE NINIEJSZE PRZEPISY WYKONAWCZE:

TYTUŁ I

WYKONYWANIE MANDATU PARLAMENTARNEGO

ROZDZIAŁ 1

Wynagrodzenie posła

Artykuł 1

Prawo do wynagrodzenia

Począwszy od dnia objęcia funkcji, aż do ostatniego dnia miesiąca, w którym mandat wygasa, posłem przysługuje prawo do wynagrodzenia przewidzianego w art. 10 Statutu.

Artykuł 2

Zakaz kumulacji świadczeń

1. Wynagrodzenie, które poseł otrzymuje z tytułu mandatu wykonywanego w innym parlamencie jednocześnie z mandatem posła do Parlamentu, jest potrącane z wynagrodzenia przewidzianego w art. 10 Statutu.

2. „Inny parlament”, o którym mowa w ust. 1, oznacza każdy parlament ustanowiony w państwie członkowskim i posiadający uprawnienia prawodawcze, do którego nie stosuje się art. 7 ust. 2 Aktu dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich⁽¹⁾.

3. Obliczenia dokonuje się na podstawie wysokości każdego z wynagrodzeń przed opodatkowaniem.

4. Posłowie są zobowiązani do zgłoszenia w oświadczeniu o korzyściach finansowych wszelkich wykonywanych mandatów w rozumieniu ust. 1 oraz wszelkiego wynagrodzenia otrzymywanego z tego tytułu.

ROZDZIAŁ 2

Koszty opieki medycznej

Artykuł 3

Osoby uprawnione do zwrotu kosztów i zasady zwrotu

1. Na mocy art. 18 Statutu oraz zgodnie z przepisami przyjętymi w drodze wspólnego porozumienia instytucji Wspólnot⁽²⁾ oraz z jego ogólnymi przepisami wykonawczymi⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 278 z 8.10.1976, s. 5.

⁽²⁾ Wspólne przepisy dotyczące ubezpieczenia na wypadek choroby urzędników Wspólnot Europejskich przyjęte przez wszystkie instytucje (których wspólne porozumienie zostało stwierdzone przez prezesa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w dniu 24 listopada 2005 r.), wymienione w art. 72 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiającego regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich oraz ustanawiającego specjalne środki stosowane tymczasowo wobec urzędników Komisji (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Komisji z dnia 2 lipca 2007 r. ustalająca ogólne przepisy wykonawcze dotyczące zwrotu kosztów opieki medycznej.

stosowanymi odpowiednio, prawo do zwrotu dwóch trzecich kosztów opieki medycznej, kosztów związanych z ciążą lub kosztów związanych z narodzinami dziecka przysługuje następującym osobom:

a) posłom i byłym posłom, którym przysługuje świadczenie emerytalne lub rentowe na mocy art. 14 lub 15 Statutu, w odniesieniu do ich kosztów oraz kosztów związanych z małżonkami lub partnerami pozostającymi w stałym związku niemajątkowym w rozumieniu art. 58 ust. 2 oraz dziećmi pozostającymi na ich utrzymaniu w rozumieniu art. 58 ust. 3 do dnia ukończenia przez nie 21 lat lub najpóźniej 25 lat, jeśli pobierają naukę lub kształcą się zawodowo, w przypadkach gdy ci małżonkowie, partnerzy pozostający w stałym związku niemajątkowym lub dzieci pozostające na utrzymaniu nie są objęci podstawowym ubezpieczeniem zdrowotnym;

b) osobom uprawnionym, którym przysługuje renta rodzinna zgodnie z art. 17 Statutu.

2. Zwroty, o których mowa w ust. 1, są pokrywane z budżetu Parlamentu. Artykuł 72 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiającego regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich⁽⁴⁾ oraz art. 20 ust. 6 wyżej wspomnianych uregulowań nie mają zastosowania.

3. Zaliczki w rozumieniu art. 30 wyżej wymienionych uregulowań mogą być przyznane wyłącznie w formie pokrycia kosztów hospitalizacji. Część kosztów pokrywana przez osoby uprawnione do zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, po zastosowaniu stawek zwrotu kosztów, jest zwracana Parlamentowi na zasadach określonych w art. 30 ust. 2 i 3 tychże uregulowań.

Artykuł 4

Procedura

Wnioski o zwrot kosztów należy kierować do właściwej służby Parlamentu lub bezpośrednio do biura rozliczeń Komisji na ujednoliconych formularzach wraz oryginałami dokumentów uzasadniających poniesione koszty.

Artykuł 5

Finansowanie

Finansowanie systemu zwrotu kosztów oraz zasady rozliczania kosztów reguluje umowa o współpracy między Parlamentem a Komisją na podstawie przepisów Statutu oraz systemu ubezpieczeń zdrowotnych wspólnego dla instytucji Wspólnot Europejskich. Ze strony Parlamentu umowę tę podpisuje jego Przewodniczący po konsultacji z kwestorami.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

Artykuł 6

Zażalenie

Niezależnie od przepisów art. 72 jakiegokolwiek kwestie sporne wynikające z interpretacji przepisów niniejszego rozdziału w konkretnych przypadkach są przedstawiane Sekretarzowi Generalnemu, który stanowi po wydaniu opinii przez komitet zarządzający systemem ubezpieczeń zdrowotnych wspólnym dla instytucji Wspólnot Europejskich oraz po konsultacji z kwestorami.

ROZDZIAŁ 3

Ubezpieczenia od ryzyka związanego z wykonywaniem mandatu parlamentarnego

Artykuł 7

Zasady ogólne

1. Na zasadach określonych w umowie ubezpieczenia posłowie mają prawo do:

- a) ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków, które mogą nastąpić w trakcie wykonywania mandatu;
- b) ubezpieczenia od kradzieży oraz utraty mienia i przedmiotów osobistych, które mogą nastąpić w trakcie wykonywania mandatu.

2. Dwie trzecie składki ubezpieczeniowej są pokrywane z budżetu Parlamentu, a pozostałą jedną trzecią pokrywa poseł. Część składki pokrywana przez posła jest potrącana bezpośrednio z wynagrodzenia przewidzianego w art. 10 Statutu.

3. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do posła od początku wykonywania przez niego mandatu, chyba że poseł niezwłocznie powiadomi Sekretarza Generalnego na piśmie o rezygnacji z prawa do objęcia go ochroną ubezpieczeniową. W takim przypadku jego prawo do ochrony ubezpieczeniowej wygasa ostatniego dnia miesiąca, w trakcie którego dokonano powiadomienia o rezygnacji.

Artykuł 8

Ubezpieczenia wypadkowe

1. Zgodnie z postanowieniami polisy ubezpieczeniowej od następstw nieszczęśliwych wypadków ubezpieczenie obejmuje wypadki, którym posłowie mogą ulec na obszarze całego świata podczas trwania ich mandatu.

2. Postanowienia polisy ubezpieczeniowej od następstw nieszczęśliwych wypadków przewidują:

- a) w przypadku zgonu: wypłatę na rzecz osób wymienionych poniżej kwoty równej pięciokrotnej wysokości rocznego wynagrodzenia przewidzianego w art. 10 Statutu:

- na rzecz małżonka i dzieci zmarłego posła zgodnie z prawem spadkowym obowiązującym w odniesieniu do posła; kwota przysługująca małżonkowi nie może jednak wynosić mniej niż 25 % kwoty łącznej,

- w przypadku braku osób z powyższej kategorii – na rzecz innych zstępnych zgodnie z prawem spadkowym obowiązującym w odniesieniu do posła,

- w przypadku braku osób z obu powyższych kategorii – na rzecz wstępnych zgodnie z prawem spadkowym obowiązującym w odniesieniu do posła,

- w przypadku braku osób z trzech powyższych kategorii – na rzecz Parlamentu;

- b) w przypadku całkowitego trwałego inwalidztwa: wypłatę zainteresowanemu kwoty równej ośmiokrotnej wysokości rocznego wynagrodzenia przewidzianego w art. 10 Statutu;

- c) w przypadku częściowego trwałego inwalidztwa: wypłatę zainteresowanemu części kwoty określonej w lit. b), obliczonej zgodnie ze stawkami określonymi w uregulowaniach przyjętych w drodze wspólnego porozumienia instytucji Wspólnot⁽¹⁾, o których mowa w art. 73 ust. 1 rozporządzenia (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68.

3. Uregulowania, o których mowa w ust. 2 lit. c), stosuje się do posłów odpowiednio. Nie mają zastosowania przepisy dotyczące chorób zawodowych, dożywotniej renty oraz wszelkie inne przepisy, których zastosowanie jest nierozdzielnie związane ze statusem urzędnika. Zastosowanie ma procedura zażalenia określona w art. 72.

W stosunku do posłów kompetencje organu powołującego określone w wyżej wymienionych przepisach przysługują Przewodniczącemu Parlamentu.

Uznanie całkowitego lub częściowego trwałego inwalidztwa na mocy niniejszego artykułu oraz przepisów wymienionych powyżej nie narusza w jakikolwiek sposób stosowania art. 15 Statutu i odwrotnie.

⁽¹⁾ Wspólne przepisy dotyczące ubezpieczenia urzędników Wspólnot Europejskich od następstw nieszczęśliwych wypadków i chorób zawodowych, przyjęte przez wszystkie instytucje, których wspólne porozumienie zostało stwierdzone przez prezesa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w dniu 13 grudnia 2005 r.

4. Zwrotowi na zasadach określonych w przepisach, o których mowa w ust. 2 lit. c), podlegają również następujące koszty: opieki lekarskiej, lekarstw, hospitalizacji, operacji chirurgicznych, protez, badań radiologicznych, masaży, zabiegów ortopedycznych i klinicznych, transportu medycznego oraz wszelkie podobne koszty poniesione w związku z wypadkiem. Zwrot kosztów następuje jednak dopiero po skorzystaniu przez zainteresowanego z prawa do zwrotu przewidzianego w przepisach dotyczących zwrotu kosztów opieki medycznej, o których mowa w art. 18 Statutu, i tylko tytułem dodatkowym.

Artykuł 9

Ubezpieczenie od utraty mienia i kradzieży

1. Postanowienia polisy ubezpieczeniowej od kradzieży oraz utraty mienia i przedmiotów osobistych przewidują:

- a) ochronę ubezpieczeniową na obszarze całego świata;
- b) wypłatę maksymalnej kwoty 5 000 EUR od każdej kradzieży lub utraty mienia;
- c) franszyzę w wysokości 50 EUR pokrywaną przez posła w razie wypłaty odszkodowania;
- d) objęcie ubezpieczeniem mienia i przedmiotów osobistych;
- e) zastosowanie współczynnika amortyzacji w stosunku do ceny mienia lub przedmiotów osobistych przy wypłacie odszkodowania.

2. W razie kradzieży lub utraty mienia poza lokalami Parlamentu posłowi przysługuje ubezpieczenie wyłącznie w przypadku, gdy w chwili zdarzenia przebywał w podróży służbowej. Jeżeli kradzież ma miejsce w lokalach Parlamentu, posłowi przysługuje ubezpieczenie pod warunkiem, że skradzione mienie lub przedmioty osobiste znajdowały się w bezpiecznym miejscu.

3. W razie kradzieży lub utraty pieniędzy poza lokalami Parlamentu posłowi przysługuje ubezpieczenie do wysokości 250 EUR, jeśli kradzież lub utrata została zgłoszona na policji, a skradzione lub utracone pieniądze są częścią skradzionego lub utraconego mienia lub przedmiotów osobistych. Kradzież lub utrata pieniędzy w lokalach Parlamentu nie jest objęta ubezpieczeniem.

4. W razie zagubienia lub utraty bagaży przez przedsiębiorstwo transportowe, które trwało więcej niż dwanaście godzin i nastąpiło w trakcie podróży służbowej posła, podczas gdy udawał się on w inne miejsce niż do swojego miejsca zamieszkania, posłowi przysługuje świadczenie z tytułu ubezpieczenia do wysokości 500 EUR, pokrywające koszty niezbędnego

zakupu lub najmu przez posła mienia lub przedmiotów osobistych.

5. Kradzież lub utratę mienia lub przedmiotów osobistych, do których doszło poza lokalami Parlamentu, poseł powinien zgłosić odpowiedniej jednostce policji. Jeśli kradzież miała miejsce w lokalach Parlamentu, należy ją zgłosić w dziale ochrony.

6. Kradzież lub utratę należy zgłosić Sekretarzowi Generalnemu w terminie ośmiu dni. Jeżeli wartość utraconego lub skradzionego przedmiotu przekracza 700 EUR, do formularza zgłoszenia należy załączyć fakturę jego zakupu lub – w razie jej braku – fakturę zakupu przedmiotu zastępującego utracony lub skradziony przedmiot.

7. Ubezpieczenie nie obejmuje kradzieży i utraty objętej indywidualnym ubezpieczeniem posła.

ROZDZIAŁ 4

Zwrot kosztów

Sekcja 1: Zwrot kosztów podróży

Podsekcja 1: Przepisy wspólne

Artykuł 10

Prawo do zwrotu kosztów podróży służbowych

1. Poseł ma prawo do zwrotu kosztów rzeczywiście poniesionych:

a) podczas podróży z i do miejsc pracy Parlamentu lub miejsc posiedzenia jednego z organów oficjalnych określonych w ust. 3, zwanych dalej „zwykłymi kosztami podróży”;

b) podczas podróży w ramach pełnienia funkcji poza krajem członkowskim, w którym poseł został wybrany, na zasadach przewidzianych w art. 22, zwanych dalej „dodatkowymi kosztami podróży”;

c) podczas podróży na terenie kraju, w którym poseł został wybrany, na zasadach przewidzianych w art. 23.

2. Koszty podróży poniesione przez posła podczas jakiegokolwiek specjalnej podróży służbowej za zezwoleniem przewodniczącego Parlamentu, Prezydium lub Konferencji Przewodniczących uważane są również za zwykłe koszty podróży.

3. „Oficjalne organy Parlamentu” oznaczają organy Parlamentu określone w tytule I rozdział III Regulaminu Parlamentu oraz komisje parlamentarne, delegacje międzyparlamentarne i inne delegacje ustanowione na podstawie tego Regulaminu, grupy polityczne i pozostałe organy zatwierdzone przez Prezydium lub Konferencję Przewodniczących.

Artykuł 11**Procedura**

Koszty podróży są zwracane na podstawie poświadczenia obecności oraz po złożeniu odpowiednich dokumentów potwierdzających odbycie podróży oraz, w stosownych przypadkach, innych dokumentów określonych w art. 14.

Artykuł 12**Poświadczenie obecności**

1. Poseł poświadcza obecność własnoręcznym podpisem na liście obecności wyłożonej w sali posiedzeń plenarnych lub w sali posiedzenia, lub też osobistym podpisem w rejestrze centralnym obecności w godzinach jego otwarcia wyznaczonych przez Prezydium.

2. W drodze wyjątku poseł może wykazać obecność za pomocą innych dokumentów stanowiących obiektywny dowód na to, że przebywał on w miejscu posiedzenia w zwyczajnych godzinach jego trwania. Z możliwości takiej można korzystać nie więcej niż pięć razy w ciągu połowy kadencji.

3. Oświadczenia posła lub innych osób nie są uważane za poświadczenie obecności w rozumieniu ust. 1 i 2. Jednakże w przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b) i c) oraz ust. 2, obecność jest poświadczona poprzez oświadczenie posła.

Artykuł 13**Dokumenty dotyczące podróży**

1. Do wniosku o zwrot kosztów podróży załącza się dokumenty pozwalające określić zapłaconą cenę, przebytą trasę oraz klasę, datę i godzinę podróży. Chodzi w szczególności o:

- a) bilety imienne oraz wszystkie karty pokładowe w przypadku podróży lotniczej;
- b) wszystkie bilety w przypadku podróży koleją lub statkiem.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, w przypadku podróży samochodem poseł składa oświadczenie, w którym wskazuje numer rejestracyjny samochodu, którym odbył podróż, oraz poniesione koszty, liczbę kilometrów, jaką wskazywał licznik przed rozpoczęciem podróży i po jej zakończeniu. W przypadku podróży dłuższej niż 400 km do oświadczenia tego należy załączyć dokumenty pozwalające określić datę

podróży (np. rachunek za paliwo, pokwitowanie opłaty za autostradę lub umowę bądź rachunek za wypożyczenie samochodu).

3. Koszty imiennych abonamentów uprawniających do określonej liczby podróży mogą być zwracane jedynie proporcjonalnie od odbytych podróży służbowych.

4. Posłowie nabywający bilety w biurze podróży Parlamentu mogą, na własną odpowiedzialność i po podpisaniu pokwitowania odbioru, zwrócić się do właściwych służb o zwrot kosztów bezpośrednio na rzecz biura podróży.

Artykuł 14**Inne dokumenty**

Wraz z wnioskiem o zwrot kosztów podróży należy złożyć następujące dokumenty:

- a) w przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b), zaproszenie lub program wydarzenia, w którym poseł uczestniczył, lub inne dokumenty potwierdzające, że podróż odbyła się wyłącznie w ramach wykonywania mandatu poselskiego;
- b) w przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. c), oświadczenie posła stwierdzające, że podróż odbyła się w ramach wykonywania mandatu poselskiego;
- c) w przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 2, zezwolenie przewodniczącego Parlamentu, Prezydium lub Konferencji Przewodniczących.

Artykuł 15**Wysokość zwracanych kosztów**

Koszty podróży są zwracane na podstawie rzeczywiście poniesionych kosztów do wysokości:

- a) ceny biletu klasą „biznes” dostępnego w biurze podróży Parlamentu w przypadku podróży lotniczej;
- b) ceny biletu pierwszą klasą dostępnego w biurze podróży Parlamentu w przypadku podróży koleją lub statkiem;
- c) 0,49 EUR/km w przypadku podróży samochodem, powiększonej w stosownych przypadkach o cenę przeprawy promem.

Podsekcja 2: Przepisy mające zastosowanie do zwykłych kosztów podróży

Artykuł 16

Dni podróży

1. Podróże, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. a), odbywają się jedynie w celu uczestniczenia w oficjalnej działalności mającej miejsce w dniach wyznaczonych w tym celu w harmonogramie prac Parlamentu.

2. Podróże, o których mowa w art. 10 ust. 2, odbywają się jedynie w dniach wyznaczonych przez organ uprawniony do wydania zezwolenia na podróż.

Artykuł 17

Trasy

1. Wysokość zwrotu kosztów podróży do jednego z miejsc pracy Parlamentu lub do miejsca posiedzenia oblicza się na podstawie najbardziej bezpośredniej trasy między miejscem zamieszkania posła, określonym zgodnie z ust. 2, lub stolicą państwa członkowskiego, w którym poseł został wybrany, a miejscem pracy lub posiedzenia.

2. „Miejsce zamieszkania” oznacza znajdujące się na terenie Wspólnoty miejsce zwykłego zamieszkania posła, który rzeczywiście w nim regularnie przebywa, nie naruszając obowiązków poselskich. Poseł zgłasza miejsce zamieszkania właściwym służbom.

3. Najbardziej bezpośrednią trasę określa się, biorąc pod uwagę:

a) w przypadku podróży lotniczych – lotnisko położone najbliżej miejsca wyjazdu posła, w którym może zostać wystawiony bilet lotniczy w cenie, o której mowa w art. 15, oraz odległość między tym lotniskiem a punktem docelowym;

b) w przypadku podróży koleją – dworzec kolejowy położony najbliżej miejsca wyjazdu posła oraz odległość między tym dworcem a punktem docelowym;

c) w przypadku podróży samochodem lub statkiem – odległość między miejscem wyjazdu posła a punktem docelowym.

4. Poseł może zaproponować właściwym służbom na piśmie inną trasę, dzięki której można zyskać na czasie lub wygodzie w zasadniczym stopniu, bez wzrostu kosztów podróży o więcej

niż 10 %. Jeżeli trasa ta zostanie zatwierdzona, zastępuje ona trasę najbardziej bezpośrednią określoną w ust. 3.

5. Jeżeli punkt wyjazdowy lub docelowy nie odpowiada miejscu zamieszkania posła lub stolicy kraju, w którym poseł został wybrany, koszty podróży są zwracane do wysokości kosztów, jakie poniósłby poseł, jeżeli odbywałby podróż z miejsca zamieszkania lub do tego miejsca.

6. W przypadku podróży między dwoma miejscami pracy lub posiedzenia ust. 3, 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

7. Trasy i ceny są uaktualniane dwa razy w roku, w maju i listopadzie.

Artykuł 18

Zasady

1. Posłowie mają prawo do zwrotu kosztów tylko jednej podróży w tygodniu pracy Parlamentu w obie strony między ich miejscem zamieszkania lub stolicą kraju, w którym zostali wybrani, a miejscem pracy lub posiedzenia (zwanej dalej „podróżą główną”).

2. Posłowie mają również prawo do zwrotu kosztów nie więcej niż dwóch podróży w obie strony w środku tygodnia pracy Parlamentu między miejscem pracy lub posiedzenia a ich miejscem zamieszkania lub innym punktem wyjazdu w kraju, w którym zostali wybrani (zwanymi dalej „podróżami pośrednimi”). Koszty drugiej podróży pośredniej są zwracane za okazaniem dokumentów potwierdzających, że była ona związana z działalnością polityczną posła.

3. Prawo do zwrotu kosztów podróży pośredniej jest niezależne od prawa do zwrotu kosztów podróży na terytorium państwa, w którym poseł został wybrany, określonych w art. 10 ust. 1 lit. c).

4. Posłom nie przysługuje zwrot kosztów podróży środkiem transportu udostępnionym przez Parlament.

5. Posłowie, którzy nie mogą skorzystać z samochodu służbowego, mają prawo, za okazaniem stosownych dokumentów, do zwrotu kosztów przejazdów taksówkami na trasach między lotniskiem, dworcem docelowym lub punktem wyjazdu a miejscem pracy lub posiedzenia. Zasady dotyczące zwrotu kosztów przejazdów taksówkami oraz pułapy zwracanych kwot określa Prezydium.

Artykuł 19

Prawo do dodatku związanego z odległością i dodatku związanego z czasem trwania podróży

1. W przypadku podróży na terenie Unii Europejskiej poseł ma prawo do dodatku związanego z odległością przeznaczonego na pokrycie dodatkowych kosztów związanych z podróżą, w szczególności kosztów parkowania, opłat za autostrady, kosztów rezerwacji i nadbagażu oraz wszystkich innych rozsądnych kosztów. Prawo to przysługuje wyłącznie w odniesieniu do podróży głównej w rozumieniu art. 18 ust. 1.

2. Poseł ma prawo na takich samych zasadach do dodatku związanego z czasem trwania podróży.

3. W przypadku podróży, o której mowa w art. 10 ust. 1 lit. b) i c), nie przysługuje prawo do żadnych dodatków związanych z odległością i czasem trwania podróży.

4. Dodatki związane z odległością i czasem trwania podróży są obliczane, w granicach maksymalnej kwoty referencyjnej, na podstawie art. 17 ust. 1 w przypadku przejazdów w jedną stronę z miejsca zamieszkania do miejsca pracy lub posiedzenia i w przypadku przejazdów powrotnych z miejsca pracy lub posiedzenia do miejsca zamieszkania.

5. Jeżeli poseł zamiast trasy najbardziej bezpośredniej uda się inną trasą, otrzymuje on dodatki związane z odległością i czasem trwania podróży obliczone zgodnie z ust. 4.

6. Minimalny czas koniecznego przebywania w miejscu pracy lub posiedzenia Parlamentu uprawniający do wypłaty dodatków związanych z odległością i czasem trwania podróży wynosi 4 godziny.

Artykuł 20

Wysokość dodatku związanego z odległością

1. Dodatek związany z odległością jest obliczany następująco:

- a) za pierwsze 50 km trasy: 22 EUR;
- b) za część trasy od 51 do 250 km: 0,12 EUR/km;
- c) za część trasy od 251 do 1 000 km: 0,06 EUR/km;
- d) za część trasy ponad 1 000 km: 0,03 EUR/km.

2. Jeżeli koszty dodatkowe podróży poniesione przez posła przekraczają wysokość dodatku związanego z odległością, może on zwrócić się o zwrot różnicy za okazaniem stosownych dokumentów.

Artykuł 21

Wysokość dodatku związanego z czasem trwania podróży

1. Dodatek związany z czasem trwania podróży jest obliczany następująco:

- a) za podróż trwającą łącznie od 2 do 4 godzin: kwota odpowiadająca jednej ósmej dodatku określonego w art. 24;
- b) za podróż trwającą łącznie od 4 do 6 godzin: kwota odpowiadająca jednej czwartej dodatku określonego w art. 24;
- c) za podróż trwającą łącznie dłuższej niż 6 godzin, bez noclegu: kwota odpowiadająca połowie dodatku określonego w art. 24;
- d) za podróż trwającą łącznie dłużej niż 6 godzin i z jednym koniecznym noclegiem: kwota odpowiadająca pełnej kwocie dodatku dziennego określonego w art. 24, za okazaniem stosownych dokumentów.

2. Czas trwania podróży obliczany jest w następujący sposób:

- a) podróż samolotem, koleją lub statkiem:
 - czas trwania podróży z prędkością 60 km/godz. między miejscem zamieszkania posła a lotniskiem lub dworcem,
 - czas trwania podróży samolotem, koleją lub statkiem zgodnie z rozkładem,
 - 1 godzina na wejście na pokład lub odjazd pociągu lub odpiłynięcie statku, 30 min na przylot lub przyjazd,
 - 30 minut na przejazd między lotniskiem lub dworcem a Parlamentem w Brukseli, Luksemburgu lub Strasburgu (Entzheim).

Prezydium określa czas trwania podróży do Strasburga z innych lotnisk w zależności od dostępności środków transportu;

- b) podróż samochodem: czas trwania podróży z prędkością 70 km/godz. między miejscem zamieszkania a miejscem pracy lub posiedzenia.

Podsekcja 3: Przepisy dotyczące podróży dodatkowych oraz na terytorium państwa, w którym poseł został wybrany

Artykuł 22

Koszty podróży dodatkowych

1. Maksymalna kwota rocznego zwrotu z tytułu kosztów podróży poniesionych w przypadkach przewidzianych w art. 10 ust. 1 lit. b) wynosi 4 148 EUR.

2. W ramach tego poseł ma również prawo, za okazaniem oryginału rachunku, do zwrotu kosztów przejazdu taksówką, kosztów wynajmu samochodu, kosztów pobytu w hotelu i innych związanych z tym kosztów, jakie poniósł podczas oficjalnej działalności. Jeżeli jest to uzasadnione programem działalności lub obiektywnymi przyczynami związanymi z transportem, prawo to obejmuje również dzień poprzedzający rozpoczęcie działalności oficjalnej oraz dzień następujący po jej zakończeniu.

3. Maksymalna kwota rocznego zwrotu z tytułu kosztów podróży rzeczywiście poniesionych w związku z podróżami przewodniczących komisji lub podkomisji w celu uczestniczenia w konferencjach lub wydarzeniach o wymiarze parlamentarnym, dotyczących tematu o charakterze europejskim, wchodzącego w zakres kompetencji komisji lub podkomisji, której przewodniczą, wynosi 4 000 EUR. Uczestnictwo wymaga uprzedniego zezwolenia przewodniczącego Parlamentu po sprawdzeniu środków dostępnych w granicach wyżej wymienionej maksymalnej kwoty.

Przewodniczący komisji lub podkomisji może upoważnić na piśmie jednego z wiceprzewodniczących lub, jeżeli nie jest to możliwe, posła ze swojej komisji lub podkomisji, do zastąpienia go na takiej konferencji lub wydarzeniu.

Koszty te podlegają takim samym zasadom zwrotu jak koszty podróży dodatkowej.

Artykuł 23

Koszty podróży na terytorium kraju, w którym poseł został wybrany

Zwrot kosztów podróży w obrębie kraju, w którym poseł został wybrany, wskazanych w art. 10 ust. 1 lit. c), nie może przekroczyć w roku kalendarzowym:

- a) 24 podróży (w obie strony) samolotem, koleją lub statkiem, przy czym w odniesieniu do posłów wybranych we Francji metropolitalnej liczba podróży do departamentów i regionów zamorskich, zbiorowości zamorskich, Nowej

Kaledonii oraz Francuskich Terytoriów Południowych i Antarktycznych nie może być wyższa niż dwa;

- b) w odniesieniu do podróży samochodem, maksymalnej całkowitej odległości:

— 24 000 km dla posłów wybranych w Niemczech, Hiszpanii, Francji, Włoszech, Polsce, Rumunii, Finlandii, Szwecji lub Zjednoczonym Królestwie,

— 16 000 km dla posłów wybranych w Bułgarii, Republice Czeskiej, Irlandii, Grecji, na Węgrzech, w Austrii, Portugalii lub Słowacji,

— 8 000 km dla posłów wybranych w Belgii, Danii, Estonii, na Cyprze, na Łotwie, Litwie, w Luksemburgu, na Malcie, w Niderlandach lub Słowenii.

Sekcja 2: Zwrot kosztów pobytu

Artykuł 24

Dodatek pobytowy

1. Poseł ma prawo do dodatku pobytowego za każdy dzień obecności:

- a) w miejscu pracy lub posiedzenia, poświadczonej zgodnie z art. 12, w przypadku podróży, której koszty są zwracane jako zwykłe koszty podróży;

- b) na posiedzeniu komisji lub innego organu parlamentu krajowego, zorganizowanym poza miejscem zamieszkania posła, za okazaniem poświadczenia obecności wystawionego przez tę komisję lub organ.

2. Jeżeli działalność oficjalna ma miejsce na terytorium wspólnotowym, poseł pobiera zryczałtowaną kwotę w wysokości 298 EUR.

3. Jeżeli działalność oficjalna ma miejsce poza terytorium wspólnotowym, poseł otrzymuje:

- a) zryczałtowaną kwotę w wysokości połowy kwoty przewidzianej w ust. 2 za okres pomiędzy godziną startu ostatniego samolotu pozwalającego dotrzeć na spotkanie, a godziną lądowania pierwszego samolotu po spotkaniu, lub – w stosownych przypadkach – pomiędzy godziną startu a godziną lądowania specjalnego samolotu wycarterowanego przez Parlament. Część doby przekraczająca 12 godzin liczona jest jako cały dzień. Część doby przekraczająca 6 godzin liczona jest jako pół dnia;

b) za okazaniem oryginalnego rachunku – zwrot rozsądnie poniesionych kosztów zakwaterowania w miejscu posiedzenia, w tym kosztów śniadania;

c) w przypadku należycie uzasadnionych wyjątkowych okoliczności – zwrot rozsądnie poniesionych podczas podróży kosztów pobytu, z wyjątkiem kosztów poniesionych w kraju, w którym poseł został wybrany.

4. Jeżeli przedstawione rachunki hotelowe dotyczą pokoi dwuosobowych, zwrot jest ograniczony do 85 % całkowitej kwoty figurującej na rachunku.

5. Jeżeli czas pobytu posła w miejscu pracy jest krótszy niż 4 godziny, a podróż w obie strony odbywa się w ciągu jednego dnia, dodatek pobytowy zmniejszony jest o połowę.

Sekcja 3: Dodatek z tytułu kosztów ogólnych

Artykuł 25

Prawo do dodatku

Posłowie mają prawo do zryczałtowanego dodatku z tytułu kosztów ogólnych w celu pokrycia wydatków wynikających z działalności parlamentarnej i niepokrytych przez inne zwroty kosztów, diety lub dodatki na mocy niniejszych przepisów wykonawczych lub innych przepisów Parlamentu.

Artykuł 26

Okres

1. Dodatek z tytułu kosztów ogólnych jest wypłacany za okres sprawowania przez posła mandatu.

2. Wysokość dodatku przysługująca w ciągu miesiąca na podstawie art. 25 wynosi 4 202 EUR.

3. Posłowie, których mandat rozpoczyna się po piętnastym dniu miesiąca, otrzymują jedynie połowę dodatku przewidzianego na ten miesiąc.

4. Połowa dodatku wypłacana jest również przez okres trzech miesięcy następujących po miesiącu, w którym poseł zakończył wykonywanie mandatu, pod warunkiem że wykonywał on swoją działalność przez okres co najmniej sześciu miesięcy i nie został ponownie wybrany.

Artykuł 27

Wypłata

Wszystkie kwoty dodatku z tytułu kosztów ogólnych wypłacane są bezpośrednio posłom.

Artykuł 28

Pokrywane wydatki

Dodatek z tytułu kosztów ogólnych jest przeznaczony na pokrycie m.in. następujących kosztów:

— kosztów prowadzenia biura, a w szczególności kosztów najmu lokalu i kosztów z tym związanych (zwłaszcza kosztów ogrzewania, oświetlenia, ubezpieczenia i sprzątanania),

— kosztów zakupu lub wypożyczenia wyposażenia biurowego,

— kosztów połączeń telefonicznych, w tym połączeń komórkowych, i kosztów opłat pocztowych,

— zakupu materiałów biurowych,

— kosztów zakupu książek, periodyków i dzienników,

— kosztów związanych z korzystaniem z publicznych sieci wyszukiwania danych,

— kosztów związanych z dostarczeniem posłom sprzętu komunikacyjnego i jego utrzymaniem, np. kosztów zakupu lub najmu telefonu, faksu, komputera, modemu lub karty sieciowej, drukarki, innego sprzętu informatycznego, urządzeń peryferyjnych i oprogramowania,

— kosztów dostępu do Internetu i do baz danych,

— działań reprezentacyjnych,

— rachunków za hotel i innych kosztów towarzyszących podróżom do państwa członkowskiego, w którym poseł został wybrany.

Sekcja 4: Przepisy ogólne

Artykuł 29

Repatriacja

1. Poseł, który w trakcie podróży służbowej, o której mowa w art. 10 ust. 1 lit. a) oraz ust. 2, ulegnie poważnej chorobie lub wypadkowi, ma prawo do zwrotu kosztów repatriacji ambulansem lub innym, odpowiednim środkiem transportu, za zgodą lekarza Parlamentu na podstawie skierowania wystawionego przez lekarza prowadzącego. Poseł lub, w stosownym przypadku, jego przedstawiciel może zwrócić się o repatriację do jednego z miejsc pracy Parlamentu lub do miejsca zamieszkania.

2. W przypadku zgonu posła podczas podróży służbowej pokryte mogą również zostać niezbędne koszty związane z transportem ciała zmarłego do jego miejsca zamieszkania.

3. W stosownym przypadku od pokrywanej kwoty zwrotu odlicza się kwotę kosztów repatriacji, której zwrot poseł lub osoby uprawnione mogą otrzymać z tytułu ubezpieczenia prywatnego.

Artykuł 30

Pomoc dla niepełnosprawnych posłów

Kwestorzy – na wniosek Sekretarza Generalnego i po wydaniu opinii przez lekarza Parlamentu – mogą zezwolić na pokrycie przez Parlament niektórych wydatków koniecznych dla zapewnienia pomocy posłowi dotkniętemu poważną niepełnosprawnością, tak aby mógł on wykonywać swój mandat. Stopień niepełnosprawności i zasadność pomocy proponowanej dla umożliwienia posłowi wykonywania mandatu podlegają okresowemu zatwierdzeniu przez lekarza Parlamentu. Zezwolenie kwestorów określa sposoby przyznania pomocy i okres jego obowiązywania.

Artykuł 31

Nieobecność

1. Dodatek pobytowy, o którym mowa w art. 24, jest zmniejszany o 50 % za każdy dzień, w którym poseł był nieobecny na ponad połowie wszystkich głosowań imiennych, które odbywają się we wtorek, środę i czwartek podczas sesji w Strasburgu oraz drugiego dnia sesji w Brukseli.

2. Poseł, którego nieobecność w roku parlamentarnym (od dnia 1 września do dnia 31 sierpnia) została zarejestrowana co najmniej na połowie dni sesyjnych, zwraca Parlamentowi 50 % dodatku z tytułu kosztów ogólnych przewidzianego w art. 25, dotyczącego tego roku.

3. Wszelkie nieobecności, o których mowa w ust. 2, mogą zostać usprawiedliwione przez przewodniczącego Parlamentu, jeżeli są uzasadnione przyczynami zdrowotnymi, ważnymi okolicznościami rodzinnymi lub delegacją posła w imieniu Parlamentu. Dokumenty usprawiedliwiające nieobecność należy dostarczyć kwestorom najpóźniej w terminie dwóch miesięcy od pierwszego dnia nieobecności.

4. Ciężarna posłanka jest zwolniona z uczestnictwa w oficjalnych posiedzeniach Parlamentu przez okres trzech miesięcy poprzedzających narodziny dziecka. Posłanka przedstawia zaświadczenie lekarskie wskazujące przewidywany termin porodu. Po porodzie posłanka jest zwolniona z uczestnictwa w oficjalnych posiedzeniach przez okres sześciu miesięcy. Posłanka przedstawia kopię aktu urodzenia dziecka.

Artykuł 32

Kary pieniężne

1. Poseł, który został ukarany usunięciem z sali obrad na podstawie art. 146 Regulaminu Parlamentu, traci za okres wykluczenia prawo do dodatku pobytowego przewidzianego w art. 24.

2. Poseł traci prawo do dodatku pobytowego w przypadkach przewidzianych w art. 147 Regulaminu Parlamentu.

ROZDZIAŁ 5

Pomoc osobistych współpracowników

Artykuł 33

Pokrycie kosztów pomocy parlamentarnej

1. Posłowie mają prawo do pomocy osobistych współpracowników, których dobierają według swojego uznania. Parlament pokrywa rzeczywiście poniesione koszty wynikające całkowicie i wyłącznie z zatrudnienia jednego lub kilku asystentów lub korzystania z ich usług zgodnie z niniejszymi przepisami wykonawczymi i na zasadach określonych przez Prezydium.

2. Pokrywane są wyłącznie koszty odpowiadające niezbędnej pomocy bezpośrednio związanej z wykonywaniem mandatu poselskiego. Kwoty te nie mogą w żadnym wypadku pokrywać kosztów związanych ze sferą prywatną posła.

3. Koszty są pokrywane przez okres sprawowania mandatu przez posła.

4. Maksymalna pokrywana kwota przysługująca w ciągu miesiąca z tytułu korzystania z pomocy wszystkich współpracowników wymienionych w art. 34 wynosi 17 540 EUR.

5. Jeżeli mandat posła nie rozpoczyna się pierwszego dnia miesiąca lub nie kończy się ostatniego dnia miesiąca, pokrywane koszty pomocy parlamentarnej za dany miesiąc są obliczanie proporcjonalnie.

Artykuł 34

Zasady ogólne

1. Posłowie korzystają z pomocy:

a) akredytowanych asystentów parlamentarnych, o których mowa w art. 2 załącznika IX do Regulaminu Parlamentu Europejskiego, na stanowisku w jednym z trzech miejsc pracy Parlamentu, objętych specjalnym systemem prawnym przyjętym w oparciu o art. 283 Traktatu, których umowy są zawierane i administrowane bezpośrednio przez Parlament; oraz

b) osób fizycznych, które pomagają posłom w kraju członkowskim, w którym zostali oni wybrani, i które zawarły z posłami umowę o pracę lub umowę o świadczenie usług zgodnie z właściwym prawem krajowym, na zasadach przewidzianych w niniejszym rozdziale, dalej zwanych „asystentami krajowymi”.

2. Kilku posłów może utworzyć grupę w celu wspólnego zatrudnienia lub korzystania z usług tego samego asystenta lub kilku asystentów, o których mowa w ust. 1. W takim przypadku odnośni posłowie wyznaczają ze swojego grona posła lub posłów uprawnionych do podpisywania dokumentów w imieniu i na rachunek pozostałych posłów. Do umowy zawartej indywidualnie z danym asystentem załącza się oświadczenie o ustanowieniu takiej grupy przez posłów.

W oświadczeniu tym posłowie określają podział przypadających na każdego z nich kosztów, które są odejmowane od kwoty przewidzianej w art. 33 ust. 4.

3. Artykuły 35–42 nie mają zastosowania do akredytowanych asystentów parlamentarnych.

4. Koszty poniesione z tytułu umów o staż, na zasadach określonych przez Prezydium, również mogą zostać pokryte.

5. Z zastrzeżeniem ust. 1 lit. b) posłowie mogą zatrudniać usługodawców w celu korzystania z odpowiednio określonych usług, związanych bezpośrednio z wykonywaniem mandatu parlamentarnego, na zasadach przewidzianych w niniejszym rozdziale.

6. Świadczenie usług nie może obejmować udostępniania personelu.

Artykuł 35

Podmiot wypłacający

1. Wszystkie umowy o pracę lub o świadczenie usług zawarte przez posła lub grupę posłów są administrowane przez podmiot wypłacający z siedzibą w jednym z państw członkowskich.

2. Usługi tego podmiotu wypłacającego są świadczone przez osobę fizyczną lub prawną uprawnioną w jednym z państw członkowskich do wykonywania działalności zawodowej w zakresie aspektów podatkowych i ubezpieczeń społecznych umów o pracę lub umów o świadczenie usług⁽¹⁾ zgodnie z prawem krajowym.

⁽¹⁾ Jeżeli okaże się, że podmiot wypłacający wybrany przez posła na podstawie ust. 3 lit. a) lub c) nie może administrować umów o pracę, poseł może w razie potrzeby wystąpić z wnioskiem o możliwość skorzystania z usług podmiotu wypłacającego określonego w ust. 3 lit. b) w zakresie zawartych przez niego umów o świadczenie usług.

3. W przypadku umów określonych w ust. 1 posłowie mogą:

a) zawrzeć oddzielną umowę z dowolnie wybranym podmiotem wypłacającym, który zobowiązuje się do dokonania czynności przewidzianych w art. 36 ust. 5;

b) korzystać z usług podmiotu wypłacającego wybranego przez Parlament; w tym celu Parlament sporządza wykaz podmiotów wypłacających, przy czym na każde państwo członkowskie przypada przynajmniej jeden podmiot wypłacający;

c) korzystać z usług oferowanych przez dany parlament krajowy występujący w charakterze podmiotu wypłacającego.

Koszty powstałe z tytułu korzystania z usług podmiotu wypłacającego pokrywa kwotę przewidzianą w art. 33 ust. 4.

4. Umowę z podmiotem wypłacającym zawierają posłowie, w przypadku, o którym mowa w ust. 3 lit. a), lub Parlament – w przypadku, o którym mowa w ust. 3 lit. b) – w oparciu o wzór umowy zatwierdzony przez Prezydium odpowiednio dla każdego z dwóch wspomnianych przypadków.

Wzór umowy określa zasady płatności w odniesieniu do umów, o których mowa w ust. 1, zgodnie z niniejszym rozdziałem, a także wynagrodzenie i zakres odpowiedzialności podmiotu wypłacającego.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 lit. c), Parlament zawiera porozumienie o administrowaniu z danym parlamentem krajowym, określające zasady płatności w odniesieniu do umów, o których mowa w ust. 1, zgodnie z niniejszym rozdziałem.

Artykuł 36

Zasady administrowania umowami ze współpracownikami

1. Podmiot wypłacający zapewnia odpowiednie stosowanie prawa krajowego i wspólnotowego, szczególnie w zakresie obowiązków z tytułu ubezpieczeń społecznych i obowiązków podatkowych w odniesieniu do administrowanych przez niego umów.

2. Wynagrodzenie dla podmiotu wypłacającego wypłacane jest na podstawie faktur lub rachunków dotyczących odpowiednich zadań.

3. Posłowie dostarczają podmiotowi wypłacającemu wszystkie dokumenty i informacje, których on potrzebuje w celu zagwarantowania zgodności z prawem i prawidłowego administrowania powierzonymi mu umowami, a w szczególności dokumenty i informacje, o których mowa w art. 37 ust. 2, art. 38 ust. 1 lit. a), art. 40, art. 41 ust. 1 lit. a) i art. 42.

4. W przypadkach, o których mowa w art. 35 ust. 3 lit. b) i c), Parlament wypłaca podmiotowi wypłacającemu kwoty do zapłaty z tytułu wykonywania powierzonych mu umów po przedstawieniu niezbędnych dokumentów. Parlament przekazuje bezpośrednio wynagrodzenie netto na rzecz asystentów, z którymi poseł zawarł umowę o pracę, jeżeli zgodnie z prawem krajowym nie może uczynić tego podmiot wypłacający.

5. W przypadku określonym w art. 35 ust. 3 lit. a) Parlament, na wniosek posła, w jego imieniu i na jego rachunek, za okazaniem niezbędnych dokumentów, wypłaca wynagrodzenie netto bezpośrednio na rzecz asystentów. Podmiot wypłacający bezzwłocznie dostarcza właściwym służbom informacje dotyczące wysokości opłat z tytułu ubezpieczeń społecznych i podatków oraz sporządza odcinki wypłaty.

W przypadku niezgłoszenia stosownego wniosku przez posła zastosowanie ma ust. 4.

6. Jeżeli wymagają tego okoliczności, Parlament może – w ramach umowy o pracę i na wniosek posła – wypłacać zaliczki na poczet płatności, o których mowa w ust. 4 i 5. Podmiot wypłacający pozostaje w pełni odpowiedzialny za rozliczenie tych zaliczek, które następuje zgodnie z niniejszymi przepisami wykonawczymi i właściwym prawem krajowym.

Artykuł 37

Wniosek o pokrycie kosztów pomocy parlamentarnej

1. Wniosek o pokrycie kosztów pomocy parlamentarnej na mocy art. 34 ust. 1 lit. b) oraz ust. 2, 4 i 5, wyszczególniający beneficjentów i kwoty do wypłaty, jest składany przez podmiot wypłacający właściwym służbom i podpisują go wszyscy zainteresowani posłowie. W przypadku umów o pracę do wniosku dołączone są dokumenty, o których mowa w art. 38, a w przypadku umów o świadczenie usług – dokumenty, o których mowa w art. 41.

2. Poseł niezwłocznie zawiadamia podmiot wypłacający i właściwe służby o wszelkich zmianach stosunków umownych i danych dotyczących płatności, wskazując zmiany do umowy.

Podmiot wypłacający bezzwłocznie przekazuje te informacje wraz z odpowiednimi dokumentami właściwym służbom.

Artykuł 38

Dokumenty wymagane w zakresie umowy o pracę

1. W przypadku umowy o pracę podmiot wypłacający składający wniosek o pokrycie kosztów przedstawia właściwym służbom w terminie trzydziestu dni od rozpoczęcia obowiązywania umowy:

- a) kopię umowy o pracę, którą poseł zawarł ze swoim asystentem krajowym;
- b) dokument zaświadczący o objęciu asystenta krajowego systemem ubezpieczenia społecznego i wymieniający posła jako pracodawcę;
- c) zaświadczenie o ubezpieczeniu od wypadków przy pracy, jeżeli jest ono przewidziane właściwym prawem krajowym;
- d) kopię umowy zawartej między posłem a podmiotem wypłacającym wybranym przez niego zgodnie z art. 35 ust. 3 lit. a) lub kopię pełnomocnictwa udzielonego podmiotowi wypłacającemu Parlamentu zgodnie z art. 35 ust. 3 lit. b);
- e) zestawienie szczegółowych wycień wynagrodzenia, składek oraz innych przewidywalnych kosztów do zapłaty w ciągu roku, które uwzględnią zobowiązania umowne, w tym ewentualne koszty podróży służbowych, a także postanowienia prawa krajowego.

2. W przypadku nowej umowy o pracę dokument stwierdzający objęcie asystenta systemem ubezpieczenia społecznego oraz zaświadczenie o ubezpieczeniu od wypadków przy pracy przedstawiane są obowiązkowo najpóźniej trzy miesiące od dnia rozpoczęcia okresu obowiązywania umowy. W przypadku umów na okres krótszy niż trzy miesiące obowiązku tego należy dopełnić natychmiastowo.

Artykuł 39

Obowiązki w zakresie umowy o pracę

1. W okresie przewidzianym właściwym prawem krajowym i co najmniej przez rok od zakończenia danej kadencji podmiot wypłacający prowadzi rejestr odcinków wypłaty wyszczególniający wypłacone kwoty wynagrodzeń oraz kwoty odprowadzonego podatku i składek na ubezpieczenie społeczne (opłacane przez pracownika i pracodawcę). Jeśli umowa z podmiotem wypłacającym ulega rozwiązaniu przed wygaśnięciem mandatu posła, poświadczone kopie wyżej wspomnianych dokumentów zostają niezwłocznie przekazane nowemu podmiotowi wypłacającemu wskazanemu przez posła zgodnie z art. 35 ust. 3 lit. a), albo – w jego braku – podmiotowi wypłacającemu Parlamentu zgodnie z art. 35 ust. 3 lit. b).

2. Najpóźniej do dnia 30 marca roku następującego po roku budżetowym odniesienia, a także z rozwiązaniem umowy z podmiotem wypłacającym, podmiot wypłacający składa właściwym służbom – w szczególności w celu rozliczenia wypłaconych zaliczek – zestawienie kosztów poniesionych z tytułu wynagrodzeń, odprowadzonych podatków i składek na ubezpieczenie społeczne, jak również wszelkich innych kosztów podlegających zwrotowi w odniesieniu do każdego z zatrudnionych asystentów. Podmiot wypłacający zaświadcza, że wypełnione zostały wszystkie obowiązki wynikające z przepisów właściwego prawa krajowego.

Zestawienia te sporządzone są zgodnie ze specyfikacjami podanymi przez Parlament.

3. Po kontroli zestawień, najpóźniej do dnia 1 czerwca po otrzymaniu zestawień, do podmiotu wypłacającego kierowane jest zawiadomienie (z kopią do wiadomości posła) o prawidłowości lub nieprawidłowości dokonanych płatności ze wskazaniem w razie konieczności brakujących dokumentów, które należy dostarczyć. Jeśli umowa z podmiotem wypłacającym uległa rozwiązaniu, zawiadomienie jest kierowane najpóźniej w terminie dwóch miesięcy po otrzymaniu zestawień.

Jeżeli w zawiadomieniu stwierdzono nieprawidłowość w płatnościach, dokumenty niezbędne do wykazania prawidłowości płatności należy złożyć właściwym służbom do dnia 30 czerwca lub – w przypadku, gdy umowa z podmiotem wypłacającym uległa rozwiązaniu – w terminie jednego miesiąca od zawiadomienia. W przeciwnym razie Parlament stosuje art. 67 i 68.

Artykuł 40

Koszty rozwiązania umowy o pracę

1. W drodze odstępstwa od art. 33 ust. 3 istnieje możliwość pokrycia dodatkowych kosztów poniesionych w związku z rozwiązaniem – z powodu wygaśnięcia mandatu posła –

umów o pracę zawartych przez posłów z asystentami krajowymi, jeżeli obowiązek poniesienia tych kosztów wynika z przepisów właściwego krajowego prawa pracy, w tym z układów zbiorowych.

2. Ustępu 1 nie stosuje się, jeżeli:

- a) poseł zostanie od razu ponownie wybrany na następną kadencję;
- b) poseł sprawował mandat przez okres krótszy niż sześć miesięcy;
- c) poseł nie wywiązał się w odpowiednim czasie przed wygaśnięciem mandatu z obowiązków prawnych związanych z rozwiązaniem umowy o pracę, w tym nie zastosował się do okresu wypowiedzenia, chyba że wygaśnięcia mandatu nie można było przewidzieć z góry;
- d) asystent otrzymuje inne wynagrodzenie od jednej z instytucji wspólnotowych lub jest zatrudniony na ten sam okres przez innego posła lub grupę posłów;
- e) odnośne koszty wynikają ze szczególnego porozumienia między stronami lub z decyzji o przyznaniu premii w razie rozwiązania umowy o pracę, wykraczających poza obowiązki wynikające z przepisów powszechnie obowiązujących lub z układów zbiorowych.

3. W terminie trzech miesięcy od wygaśnięcia mandatu posła podmiot wypłacający składa właściwym służbom podpisany również przez posła wniosek o wypłatę kosztów, o których mowa w ust. 1, określając podstawę prawną.

4. W przypadku gdy na mocy właściwego krajowego prawa pracy poseł jest ustawowo zobowiązany do zapłaty – w ramach kosztów objętych zakresem stosowania ust. 1 – kwoty przekraczającej trzykrotność kwoty określonej w art. 33 ust. 4, koszty te mogą być pokryte w drodze wyjątku, za okazaniem należycie sporządzonych dokumentów poświadczonych przez właściwe organy krajowe. Wniosek o pokrycie kosztów składa się zgodnie z procedurą, o której mowa w ust. 3.

Artykuł 41

Dokumenty wymagane w zakresie umowy o świadczenie usług

1. W przypadku umowy o świadczenie usług, o której mowa w art. 34 ust. 1 lit. b) lub w art. 34 ust. 5, podmiot wypłacający składający wniosek o pokrycie kosztów przedstawia właściwym służbom:

- a) kopię umowy o świadczenie usług zawartej przez posła z usługodawcą, jasno określającej charakter świadczonych usług;
- b) zaświadczenie o numerze identyfikacji podatkowej VAT usługodawcy lub – jeżeli jest on zwolniony z obowiązku uzyskania numeru identyfikacji podatkowej VAT – uzasadnienie zwolnienia oraz inny dokument zaświadczający, że usługodawca rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej zgodnie z prawem;
- c) kopię umowy zawartej między posłem a wybranym przez niego podmiotem wypłacającym zgodnie z art. 35 ust. 3 lit. a) lub kopię pełnomocnictwa udzielonego podmiotowi wypłacającemu Parlamentu zgodnie z art. 35 ust. 3 lit. b).

2. Koszt świadczenia usług jest pokrywany po przedstawieniu przez podmiot wypłacający właściwym służbom faktury lub szczegółowego rachunku za usługę rzeczywiście wykonaną.

Podmiot wypłacający zaświadcza, że przedłożone faktury i rachunki są zgodne z właściwym prawem krajowym w zakresie podatku VAT, zwłaszcza jeśli chodzi o usługi świadczone regularnie. Jeżeli usługi są zwolnione z podatku VAT, podmiot wypłacający zaświadcza, że wywiązał się ze wszystkich obowiązków usługodawcy w zakresie podatków i ubezpieczenia społecznego.

Maksymalna kwota pokrycia kosztów świadczenia usług nie może przekraczać 25 % kwoty określonej w art. 33 ust. 4. Kwotę tę można wykorzystać w postaci skumulowanej w skali roku.

3. Do dnia 30 marca następującego po roku budżetowym odniesienia, a także w przypadku rozwiązania umowy z podmiotem wypłacającym podmiot wypłacający składa właściwym służbom poświadczony sprawozdanie zawierające zestawienie usług wykonanych w okresie odniesienia.

W sprawozdaniu stwierdza się, że danych operacji dokonano zgodnie z przepisami właściwego prawa krajowego.

4. Po kontroli sprawozdania, najpóźniej do dnia 1 czerwca, do podmiotu wypłacającego kierowane jest zawiadomienie (z kopią do wiadomości posła) o prawidłowości lub nieprawidłowości dokonanych płatności ze wskazaniem w razie konieczności brakujących dokumentów, które należy dostarczyć. Jeżeli umowa z podmiotem wypłacającym uległa rozwiązaniu, zawiadomienie jest kierowane najpóźniej w terminie dwóch miesięcy po otrzymaniu wyżej wymienionego sprawozdania.

Jeżeli w zawiadomieniu stwierdzono nieprawidłowości w płatnościach, dokumenty niezbędne do wykazania prawidłowości płatności należy złożyć właściwym służbom do dnia 1 lipca lub – w przypadku gdy umowa z podmiotem wypłacającym uległa rozwiązaniu – w terminie miesiąca od zawiadomienia. W przeciwnym razie Parlament stosuje art. 67 i 68.

Artykuł 42

Koszty nadzwyczajne

Jeżeli asystent krajowy zatrudniony na podstawie umowy o pracę jest nieobecny przez okres dłuższy niż trzy miesiące z powodu urlopu macierzyńskiego lub poważnej choroby, część kosztów związanych z jego zastąpieniem, począwszy od czwartego miesiąca nieobecności, nieobjęta świadczeniami wypłacanymi pracownikowi w ramach krajowego systemu ubezpieczeń społecznych, może zostać pokryta w zakresie przekraczającym kwotę, o której mowa w art. 33 ust. 4. Podmiot wypłacający składa właściwym służbom podpisany również przez posła wniosek o pokrycie tych kosztów.

Artykuł 43

Koszty niepodlegające zwrotowi

Kwoty wypłacone na mocy niniejszego rozdziału nie mogą służyć bezpośrednio lub pośrednio do:

- a) finansowania umów zawartych z grupami politycznymi w Parlamencie lub z partiami politycznymi;
- b) pokrycia kosztów, które mogą podlegać zwrotowi z innego tytułu, na mocy niniejszych przepisów wykonawczych lub innych przepisów Regulaminu Parlamentu;
- c) pokrycia kosztów poniesionych w związku z umową o świadczenie usług, która może prowadzić do konfliktu interesów, zwłaszcza w przypadku gdy poseł lub jedna z osób wymienionych w lit. d):
- posiada część lub wszystkie udziały w spółce lub organizacji o celu zarobkowym, działającej jako jego usługodawca,
 - jest członkiem zarządu lub innych organów wykonawczych spółki lub organizacji o celu zarobkowym, działającej jako jego usługodawca,
 - ma dostęp do rachunku bankowego usługodawcy,

— ma jakikolwiek interes w działalności usługodawcy lub uzyskuje w związku z nią jakiegokolwiek korzyści finansowe;

d) finansowania umów umożliwiających zatrudnianie lub korzystanie z usług małżonka posła lub partnera, z którym pozostaje on w stałym związku niemałżeńskim, zdefiniowanym w art. 58 ust. 2, a także rodziców, dzieci lub rodzeństwa.

ROZDZIAŁ 6

Wypożyczenie w dobra materialne

Artykuł 44

Wypożyczenie w dobra materialne

1. Prezydium wydaje przepisy dotyczące wyposażenia posłów w dobra materialne, a w szczególności:

- korzystania przez posłów z samochodów służbowych,
- wyposażenia biur posłów,
- udostępnienia posłom urządzeń informatycznych i urządzeń telekomunikacyjnych,
- dostarczenia posłom materiałów piśmiennych,
- wykorzystywania przez posłów i grupy polityczne pomieszczeń biurowych oddanych do ich dyspozycji przy biurach informacyjnych Parlamentu,
- obsługi zasobów archiwalnych posłów, przekazanych tytułem darowizn lub spadków na rzecz instytutu, stowarzyszenia lub fundacji,
- zasad pozwalających posłom kończącym sprawowanie mandatu w przeciągu jednej kadencji na transport do kraju, z którego pochodzą, przedmiotów osobistego użytku znajdujących się w biurach w Brukseli i Strasburgu,
- korzystania z rowerów służbowych,
- kursów językowych i komputerowych dostępnych dla posłów.

2. Prezydium może również wydawać przepisy w sprawie udogodnień na rzecz byłych przewodniczących Parlamentu w trakcie wykonywania ich mandatu poselskiego, a także na rzecz byłych posłów, w zakresie dostępu tych ostatnich do infrastruktury Parlamentu.

TYTUŁ II

WYGAŚNIĘCIE MANDATU PARLAMENTARNEGO

ROZDZIAŁ 1

Odprawa przejściowa

Artykuł 45

Prawo do odprawy przejściowej

Począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po zaprzestaniu pełnienia funkcji poselskich, były poseł ma prawo do odprawy przejściowej przewidzianej w art. 13 Statutu.

Artykuł 46

Wygaśnięcie prawa

1. Były poseł nie ma prawa do odprawy przejściowej, jeśli sprawuje mandat w innym parlamencie lub sprawuje urząd publiczny.

2. Prawo do odprawy przejściowej wygasa w momencie rozpoczęcia przez byłego posła wykonywania mandatu w innym parlamencie lub objęcia urzędu publicznego. W stosownym przypadku odprawę przejściową wypłaca się do ostatniego dnia poprzedzającego objęcie funkcji.

3. Do celów niniejszego artykułu „inny parlament”, o którym mowa w ust. 1 i 2, oznacza każdy parlament ustanowiony w państwie członkowskim i posiadający uprawnienia prawodawcze.

4. „Urząd publiczny”, o którym mowa w ust. 1 i 2, oznacza sprawowanie następujących funkcji:

- a) wybieralnych funkcji pełnionych za wynagrodzeniem, związanych z wykonywaniem uprawnień władzy publicznej;
- b) członka rządu krajowego lub regionalnego;
- c) wysokiego rangą urzędnika sprawującego władzę publiczną, urzędnika lub członka instytucji wspólnotowej.

Artykuł 47

Kumulacja świadczeń

1. Były poseł, mający jednocześnie prawo do odprawy przejściowej i do emerytury lub renty inwalidzkiej, wymienionych odpowiednio w art. 14 i 15 Statutu, sam decyduje, z którego prawa chce skorzystać. Powiadamia on o swojej decyzji Sekretarza Generalnego w terminie trzech miesięcy od wygaśnięcia mandatu. Decyzja ta jest nieodwoalna.

2. Jeżeli były poseł wybierze wypłatę odprawy przejściowej, wypłata emerytury lub renty inwalidzkiej podlega zawieszeniu przez cały okres wypłaty odprawy przejściowej.

Artykuł 48

Procedura

1. W celu skorzystania z prawa do odprawy przejściowej były poseł zwraca się z wnioskiem do Sekretarza Generalnego w terminie trzech miesięcy od wygaśnięcia mandatu, załączając oświadczenie, w którym stwierdza, że nie sprawuje funkcji, o których mowa w art. 46.

2. Jeżeli ma zastosowanie art. 47 ust. 1, do oświadczenia załączana jest decyzja, o której mowa w tym artykule.

3. O wszelkich zmianach w występowaniu przesłanek przyznania prawa do odprawy przejściowej, które mogą spowodować zmianę tego prawa, należy bezzwłocznie powiadomić Sekretarza Generalnego. W razie wątpliwości Sekretarz Generalny może zwrócić się do zainteresowanego o przedstawienie uwag.

4. Jeżeli na podstawie okoliczności faktycznych możliwych do zweryfikowania za pośrednictwem ogólnodostępnych źródeł Sekretarz Generalny poweźmie wiadomość, że były poseł sprawuje funkcje, o których mowa w art. 46, zawiesza on wypłatę odprawy przejściowej i powiadamia o tym zainteresowanego.

5. W każdej chwili były poseł może zrezygnować z prawa do odprawy przejściowej. O swojej decyzji informuje on Sekretarza Generalnego.

ROZDZIAŁ 2

Świadczenie emerytalne

Artykuł 49

Prawo do emerytury

1. Po wygaśnięciu mandatu poseł, który sprawował mandat przez co najmniej pełny rok, ma prawo do dożywotniej emerytury wypłacanej, począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym osiągnął wiek 63 lat.

2. Wypłata emerytury na rzecz posła uprawnionego do jej otrzymywania, który został ponownie wybrany do Parlamentu, zostaje zawieszona. Prawa do emerytury nabyte z tytułu nowego mandatu dolicza się do praw nabytych przed

ponownym wyborem. Wypłata emerytury jest wznawiana po wygaśnięciu mandatu posła do Parlamentu.

3. Jeżeli ten sam poseł sprawował kilka mandatów z przerwą pomiędzy nimi, okresy trwania wszystkich jego mandatów są do siebie dodawane w celu obliczenia wysokości emerytury.

Artykuł 50

Zakaz kumulacji świadczeń

1. Emerytura, którą były poseł otrzymuje z tytułu mandatu pełnionego w innym parlamencie jednocześnie z mandatem posła do Parlamentu, jest potrącana ze świadczenia emerytalnego, o którym mowa w niniejszym rozdziale.

2. „Inny parlament”, o którym mowa w ust. 1, oznacza parlament określony w art. 2 ust. 2.

3. Wyliczenie dokonywane jest na podstawie wysokości każdej z emerytur przed opodatkowaniem.

4. Były poseł, który sprawował mandat w innym parlamencie jednocześnie z mandatem posła do Parlamentu, zobowiązany jest do poinformowania o emeryturze, która przysługuje mu z tytułu mandatu w tym innym parlamencie.

ROZDZIAŁ 3

Renta inwalidzka

Artykuł 51

Prawo do renty inwalidzkiej

1. Posłowi, u którego stwierdzono, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 55, całkowite inwalidztwo uniemożliwiające mu pełnienie funkcji i który w związku z tym złożył mandat, przysługuje renta inwalidzka należna od dnia, w którym złożenie mandatu stało się skuteczne, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Prawo do renty inwalidzkiej wygasa w przypadku braku oświadczenia posła o złożeniu mandatu w terminie trzech miesięcy od dnia oficjalnego otrzymania decyzji stwierdzającej inwalidztwo.

3. Prawo do renty inwalidzkiej przysługuje od dnia zakończenia kadencji, podczas której nastąpiło inwalidztwo, w przypadku gdy:

- a) poseł nie może złożyć mandatu z powodu inwalidztwa; lub
- b) decyzja stwierdzająca inwalidztwo została wydana po upływie kadencji, podczas której rozpoczęta została procedura określona w niniejszym artykule; lub
- c) nie upłynął jeszcze termin przewidziany w ust. 2.

Artykuł 52

Obliczenie wymiaru renty inwalidzkiej

1. Renta inwalidzka za każdy pełny rok wykonywania mandatu wynosi 3,5 % wynagrodzenia określonego w art. 10 Statutu i za każdy dodatkowy pełny miesiąc dwunastą część tej kwoty, przy czym nie może ona być niższa niż 35 % wynagrodzenia i nie może przekroczyć łącznie 70 % jego wysokości.
2. Przepisy dotyczące obliczenia wymiaru emerytury stosuje się odpowiednio do obliczenia wymiaru renty inwalidzkiej.

Artykuł 53

Zakaz kumulacji świadczeń

1. Renta inwalidzka, którą były poseł otrzymuje z tytułu mandatu pełnionego w innym parlamencie jednocześnie z mandatem posła do Parlamentu, jest potrącana z renty inwalidzkiej, o której mowa w niniejszym rozdziale.
2. „Inny parlament”, o którym mowa w ust. 1, oznacza parlament określony w art. 2 ust. 2.
3. Były poseł, który sprawował mandat w innym parlamencie jednocześnie z mandatem posła do Parlamentu, zobowiązany jest do poinformowania o rencie inwalidzkiej, która przysługuje mu z tytułu mandatu w tym innym parlamencie.

Artykuł 54

Kumulacja świadczeń

W przypadku, gdy byłemu posłowi przysługuje jednocześnie prawo do renty inwalidzkiej i emerytury, otrzymuje on emeryturę. Wysokość emerytury nie może być jednak niższa niż wysokość renty inwalidzkiej.

Artykuł 55

Procedura

1. Poseł lub jego przedstawiciel składa na ręce Przewodniczącego Parlamentu wniosek o uznanie inwalidztwa wraz

z zaświadczeniem lekarskim, podając nazwisko lekarza reprezentującego posła przed Komitetem ds. Inwalidztwa, określonym w art. 56.

2. W terminie trzech miesięcy od dnia zwołania przez Sekretarza Generalnego Komitetu ds. Inwalidztwa, określonego w art. 56, Komitet ten przedstawia, zgodnie z zasadami określonymi przez Parlament, raport lekarski wraz z uzasadnieniem, w którym ocenia, czy spełnione zostały przesłanki przewidziane w art. 51. W wyjątkowych przypadkach termin ten może zostać przedłużony przez Sekretarza Generalnego.

3. Na wniosek Komitetu ds. Inwalidztwa Przewodniczący Parlamentu stwierdza inwalidztwo i zawiadamia o tej decyzji zainteresowanego posła, wzywając go do złożenia mandatu. W przypadku decyzji negatywnej Przewodniczący informuje posła o przysługujących mu środkach odwoławczych.

Artykuł 56

Komitet ds. Inwalidztwa

1. Komitet ds. Inwalidztwa składa się z trzech lekarzy, z których:
 - pierwszy wyznaczony jest przez zainteresowanego posła,
 - drugiego wyznacza Parlament,
 - trzeci wyznaczany jest za obopólną zgodą przez dwóch pierwszych lekarzy.

W przypadku braku porozumienia w sprawie wyznaczenia trzeciego lekarza w terminie dwóch miesięcy od dnia wyznaczenia drugiego lekarza, trzeci lekarz wyznaczany jest z urzędu przez prezesa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich na wniosek Parlamentu.

2. Koszty prac Komitetu ds. Inwalidztwa, w tym koszty podróży, ponosi Parlament.

3. Poseł może przedstawić Komitetowi ds. Inwalidztwa wszelkie raporty lub zaświadczenia wystawione przez lekarza prowadzącego lub innych lekarzy, u których przeprowadzał konsultacje.

4. Prace Komitetu ds. Inwalidztwa są tajne.

Artykuł 57

Rewizja inwalidztwa

1. Były poseł, który przestaje spełniać przesłanki określone w art. 51, traci prawo do renty inwalidzkiej.

2. Do czasu ukończenia przez byłego posła 63 roku życia Parlament może poddać go co pięć lat badaniom przeprowadzonym przez wyznaczonego lekarza w celu sprawdzenia, czy nadal spełnia on przesłanki otrzymywania renty inwalidzkiej.

3. Badanie to może także zostać przeprowadzone przed terminem wskazanym w ust. 2, w szczególności w przypadku gdy Parlament uzyska informację o pełnieniu przez byłego posła funkcji za wynagrodzeniem. W takim przypadku sytuacja podlega ocenie na podstawie okoliczności faktycznych możliwych do zweryfikowania za pomocą ogólnodostępnych źródeł, w świetle okoliczności każdego przypadku oraz po przeprowadzeniu kontryktoryjnego postępowania wyjaśniającego.

4. Na wniosek lekarza przeprowadzającego badanie Komitet ds. Inwalidztwa może stwierdzić poprawę stanu zdrowia byłego posła, w związku z którą przestał on spełniać przesłanki z art. 51.

5. Decyzję o zaprzestaniu wypłaty renty inwalidzkiej podejmuje Przewodniczący Parlamentu na podstawie ustaleń Komitetu ds. Inwalidztwa. Artykuły 55 i 56 stosuje się odpowiednio. Jeżeli były poseł nie wyznaczy lekarza reprezentującego go przed Komitetem ds. Inwalidztwa, zastosowanie ma art. 56 ust. 1 akapit drugi.

ROZDZIAŁ 4

Renta rodzinna

Artykuł 58

Prawo do renty rodzinnej

1. Pozostającemu przy życiu małżonkowi oraz dzieciom pozostającym na utrzymaniu w chwili śmierci posła lub byłego posła, który w chwili śmierci był uprawniony do emerytury lub renty inwalidzkiej lub był w trakcie nabywania tych uprawnień, przysługuje renta rodzinna (odpowiednio renta wdowia i sieroca).

2. W świetle przepisów niniejszego rozdziału partnerzy pozostający w stałym związku niemałżeńskim traktowani są na równi z małżonkami, pod warunkiem że para przedstawi

urzędowy dokument, uznawany za taki przez dane państwo członkowskie lub jakiegokolwiek inne właściwe władze państwa członkowskiego, zaświadczający o ich statusie partnerów w stałym związku niemałżeńskim.

3. Za dziecko pozostające na utrzymaniu uznaje się dziecko małżeńskie, pozamałżeńskie lub przysposobione posła lub jego małżonka, na którego utrzymanie poseł lub były poseł rzeczywiściełożył. Za dziecko pozostające na utrzymaniu uważa się również dziecko jeszcze nienarodzone, jak również dziecko, w odniesieniu do którego poseł lub były poseł rozpoczął procedurę przysposobienia, która zakończyła się po jego śmierci.

Artykuł 59

Obliczenie wymiaru renty rodzinnej

1. Maksymalna kwota renty rodzinnej nie może być wyższa od kwoty emerytury, która przysługiwałaby posłowi po upływie kadencji, z uwzględnieniem okresu od dnia śmierci do dnia upływu kadencji.

2. W odniesieniu do byłych posłów maksymalna kwota renty rodzinnej nie może być wyższa od kwoty emerytury, która przysługiwała posłowi lub miała mu przysługiwać.

3. Kwota renty rodzinnej należnej pozostającemu przy życiu małżonkowi wynosi 60 % kwoty określonej w ust. 1 lub 2, i co najmniej 30 % wynagrodzenia, o którym mowa w art. 10 Statutu, nawet w przypadku gdy druga z powyższych kwot jest wyższa od kwot określonych w ust. 1 i 2.

Na prawo do renty rodzinnej przysługujące pozostającemu przy życiu małżonkowi nie ma wpływu ponowne zawarcie przez niego związku małżeńskiego. Prawo to nie przysługuje w przypadku, gdy okoliczności konkretnego przypadku nie pozostawiają żadnych uzasadnionych wątpliwości, że związek małżeński został zawarty jedynie w celu uzyskania świadczenia. W takich przypadkach sytuacja podlega ocenie na podstawie okoliczności faktycznych możliwych do zweryfikowania za pomocą ogólnodostępnych źródeł, w świetle okoliczności każdego przypadku oraz po przeprowadzeniu kontryktoryjnego postępowania wyjaśniającego.

4. Wysokość renty rodzinnej należnej osieroconemu dziecku pozostającemu na utrzymaniu wynosi 20 % kwoty określonej w ust. 1 i 2.

5. Jeśli dzieci jest więcej niż dwoje, maksymalna kwota renty sieroczej, jaka może zostać przyznana, dzielona jest na równe części pomiędzy osierocone dzieci uprawnione do świadczenia.

6. W takim przypadku maksymalna kwota należnej renty podlega podziałowi pomiędzy małżonka i dzieci pozostające na utrzymaniu zgodnie ze współczynnikiem procentowym przewidzianym w ust. 3, 4 i 5.

Artykuł 60

Wygaśnięcie prawa

1. Renta rodzinna (wdowia i sieroca) przyznawana jest, począwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po śmierci poślą.

2. W przypadku zgonu osoby uprawnionej prawo do renty rodzinnej wygasa z końcem miesiąca, w którym osoba ta zmarła.

3. Prawo do renty sieroczej wygasa z końcem miesiąca, w którym dziecko ukończy 21 lat.

Prawo to może jednak zostać przedłużone na okres nauki lub kształcenia zawodowego osieroconego dziecka, lecz nie dłużej niż do ostatniego dnia miesiąca, w którym ukończy ono 25 lat.

Prawo do renty jest utrzymane w stosunku do sierot, które ze względu na chorobę lub kalectwo nie są w stanie zapewnić sobie środków do życia. Choroba lub kalectwo muszą zostać stwierdzone przez lekarza Parlamentu. Osoba uprawniona może odwołać się od decyzji lekarza składając wniosek o zwołanie komisji powoływanej zgodnie z zasadami powoływania Komitetu ds. Inwalidztwa określonego w załączniku II sekcja 3 do rozporządzenia (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68.

Prawo to wygasa w przypadku odzyskania przez sierotę zdolności do zapewnienia sobie środków do życia. W tym celu Parlament może poddać dziecko co pięć lat badaniom przeprowadzanym przez wyznaczonego lekarza w celu sprawdzenia, czy nadal spełnia ono przesłanki do otrzymywania renty.

TYTUŁ III

POSTANOWIENIA OGÓLNE I KOŃCOWE

ROZDZIAŁ 1

Sposoby płatności

Artykuł 61

Zgodność z rozporządzeniem finansowym

1. Wprowadzenie w życie niniejszych przepisów wykonawczych oraz wszelkie wnioski o wypłatę przedłożone na podstawie niniejszych przepisów wykonawczych powinny być zgodne z przepisami rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia

finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”).

2. W przypadku, gdy niniejsze przepisy wykonawcze przewidują zawarcie umów pomiędzy Parlamentem a osobami trzecimi, właściwy urzędnik zatwierdzający jest uprawniony do ich podpisania.

Artykuł 62

Zasada wykorzystania funduszy

1. Kwoty wypłacane zgodnie z niniejszymi przepisami wykonawczymi, na podstawie przepisów tytułu I, rozdziały 4, 5 i 6, są przeznaczone wyłącznie na finansowanie działań związanych z wykonywaniem mandatu poselskiego i nie mogą pokrywać kosztów osobistych lub służyć finansowaniu subwencji lub darowizn o charakterze politycznym.

2. Posłowie zwracają Parlamentowi niewykorzystane kwoty.

Artykuł 63

Przelew bankowy, waluta i kurs wymiany

1. Płatności z tytułu niniejszych przepisów wykonawczych dokonywane są przelewem bankowym bez ponoszenia kosztów przez osobę uprawnioną na rachunek bankowy w państwie członkowskim Unii Europejskiej.

2. Płatności dokonywane są w walucie euro, chyba że osoba uprawniona, która została wybrana lub ma miejsce zamieszkania w państwie członkowskim nienależącym do strefy euro, wnioskuje o całkowitą lub częściową wypłatę w walucie tego państwa członkowskiego.

3. Przeliczenie kwoty wyrażonej w euro na inną walutę dokonywane jest na podstawie miesięcznego kursu księgowego wymiany euro ustalanego zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia finansowego⁽²⁾.

4. W przypadku wypłaty kosztów pomocy parlamentarnej, w drodze odstępstwa od przepisów ust. 3, przeliczenie kwoty wyrażonej w euro na inną walutę dokonywane jest na podstawie miesięcznego kursu księgowego euro obowiązującego w grudniu poprzedniego roku, przy czym w trakcie jednej kadencji maksymalna kwota miesięczna przysługująca posłowi na pokrycie kosztów, wyrażona w walucie krajowej, po zastosowaniu waloryzacji rocznej i ewentualnych podwyżek zgodnie z decyzją Prezydium, nie może być niższa od kwoty ustalonej dla roku poprzedniego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.

*Artykuł 64***Rachunki bankowe**

1. Z chwilą rozpoczęcia wykonywania mandatu poseł podaje właściwym służbom Parlamentu dane bankowe (numer IBAN, kod BIC (SWIFT) i adres banku) jednego lub kilku osobistych rachunków bankowych przeznaczonych do otrzymywania przelewów z tytułu wynagrodzenia przewidzianego w art. 10 Statutu i innych płatności oraz zwrotu innych kosztów.

O ile poseł, były poseł lub osoby uprawnione nie wydali innego polecenia, rachunek bankowy otwarty w celu otrzymywania wynagrodzenia przewidzianego w art. 10 Statutu używany jest również do wypłaty odprawy przejściowej i świadczeń emerytalnych oraz rentowych.

2. Wszelkie wypłaty na rzecz osoby innej niż poseł wymagają wcześniejszego przedłożenia dokumentu wydanego przez bank osoby uprawnionej, potwierdzającego, że osoba uprawniona jest posiadaczem rachunku, na który należy dokonywać płatności, i zawierającego numer IBAN rachunku, kod BIC (SWIFT) oraz adres banku.

3. Odnośnie do płatności dotyczących pomocy parlamentarnej poseł podaje dane dotyczące rachunku bankowego swojego współpracownika podmiotowi wypłacającemu lub, w przypadku określonym w art. 36 ust. 5, właściwym służbom. Rachunek bankowy współpracownika powinien być otwarty w państwie członkowskim, w którym prowadzi on swoją główną działalność. Płatności dokonywane są w walucie, w której ustalono wynagrodzenie współpracownika.

Podmiot wypłacający podaje właściwym służbom dane dotyczące swojego rachunku bankowego.

*Artykuł 65***Data płatności**

1. Wynagrodzenie przewidziane w art. 10 Statutu, odprawa przejściowa oraz świadczenia emerytalne i rentowe wypłacane są posłom 15 dnia miesiąca za bieżący miesiąc. Dodatek z tytułu kosztów ogólnych jest wypłacany pierwszego dnia miesiąca za bieżący miesiąc.

2. Płatności z tytułu kosztów pomocy parlamentarnej przekazywane są podmiotowi wypłacającemu lub – w przypadku, którego dotyczy art. 36 ust. 4 i 5 – asystentowi krajowemu 15 dnia miesiąca za bieżący miesiąc.

Płatności te uwzględniają instrukcje przekazane przez posła do 25 dnia miesiąca poprzedzającego.

3. Zwrot pozostałych kosztów dokonywany jest za okazaniem dokumentów wymaganych zgodnie z niniejszymi przepisami wykonawczymi.

4. Dokumenty wymagane zgodnie z niniejszymi przepisami wykonawczymi są okazywane w następujących terminach:

a) w przypadku kosztów i dodatków z tytułu podróży lub pobytu: najpóźniej dnia 31 października roku kalendarzowego następującego po roku, w którym rozpoczęła się dana podróż;

b) w przypadku kosztów pomocy parlamentarnej i pozostałych kosztów: przed upływem terminu płatności określonego właściwymi przepisami i najpóźniej dnia 7 grudnia roku budżetowego, za który wnioskowane jest pokrycie kosztów lub ich zwrot.

5. Sekretarz Generalny może wydać szczególne przepisy dotyczące płatności z tytułu zaliczki na poczet zwyczajowych kosztów podróży i kosztów pobytu.

ROZDZIAŁ 2

Rozliczenie i odzyskanie płatności*Artykuł 66***Dokumenty zastępcze**

W przypadku utraty dokumentów wymaganych na mocy niniejszych przepisów wykonawczych poseł przedstawia oświadczenie o utracie wraz z oryginalnymi dokumentami zastępczymi spełniającymi wymogi określone w niniejszych przepisach wykonawczych.

*Artykuł 67***Zawieszenie płatności**

W przypadku gdy poseł lub podmiot wypłacający nie wywiązuje się z obowiązków wynikających z niniejszych przepisów wykonawczych lub z umowy zawartej zgodnie z art. 35, właściwy urzędnik zatwierdzający może, należycie uwzględniając ewentualne uzasadnione interesy osób trzecich, nakazać wstrzymanie zapłaty całości lub części danego świadczenia przez okres niezbędny dla wypełnienia przez zainteresowanego jego obowiązków lub dla dokonania oceny możliwości zastosowania art. 68.

Przed zapadnięciem tej decyzji do posła lub podmiotu wypłacającego kierowane jest zawiadomienie na piśmie i przysługuje im termin jednego miesiąca na zastosowanie się do przepisów wykonawczych lub do umowy. Kopia pisma jest przesyłana kvestorom, a w stosownych przypadkach wszystkim zainteresowanym osobom trzecim.

Artykuł 68**Zwrot nienależnych kwot**

1. Wszelkie kwoty wypłacone na podstawie niniejszych przepisów wykonawczych nienależnie podlegają zwrotowi. Sekretarz Generalny wydaje polecenie w celu odzyskania powyższych kwot od posła.

2. Wszelkie decyzje dotyczące odzyskania płatności są podejmowane z troską o skuteczne wykonywanie mandatu poselskiego oraz o prawidłowe funkcjonowanie Parlamentu, po wcześniejszym wysłuchaniu posła przez Sekretarza Generalnego.

3. Niniejszy artykuł stosuje się również do byłych posłów i osób trzecich.

ROZDZIAŁ 3**Inne ogólne postanowienia finansowe****Artykuł 69****Waloryzacja**

1. Prezydium może dokonać corocznie waloryzacji kwot, o których mowa w art. 15 lit. c), art. 20, art. 22 ust. 1 i 3, art. 24 ust. 2 i art. 26 ust. 2, do maksymalnej wysokości rocznej stopy inflacji w Unii Europejskiej w październiku poprzedniego roku, opublikowanej przez Eurostat.

2. Kwota, o której mowa w art. 33 ust. 4, podlega w stosownych przypadkach rocznej waloryzacji dokonywanej przez Prezydium na podstawie wspólnego wskaźnika ustanowionego przez Eurostat w porozumieniu z krajowymi urzędami statystycznymi państw członkowskich, w oparciu o art. 65 rozporządzenia (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68. Powyższa waloryzacja ma zastosowanie z mocą wsteczną od lipca roku, do którego odnosi się wskaźnik.

Artykuł 70**Opodatkowanie**

Na zasadach przewidzianych w art. 12 Statutu posłowie podlegają przepisom rozporządzenia Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 260/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiającego warunki i procedurę stosowania podatku na rzecz Wspólnot Europejskich⁽¹⁾.

Artykuł 71**Zajęcie świadczeń**

1. Wynagrodzenie przewidziane w art. 10 Statutu, odprawa przejściowa lub emerytura mogą być przedmiotem zajęcia do

wysokości 1/3 świadczeń na mocy orzeczenia sądu lub decyzji właściwego organu administracyjnego.

2. Sekretarz Generalny wydaje polecenie wykonania tego orzeczenia lub decyzji po uprzednim wysłuchaniu posła, z troską o skuteczne wykonywanie mandatu poselskiego oraz o prawidłowe funkcjonowanie Parlamentu.

ROZDZIAŁ 4**Postanowienia końcowe****Artykuł 72****Zażalenie**

Poseł, który uważa, że niniejsze przepisy wykonawcze nie zostały wobec niego prawidłowo zastosowane, może zwrócić się na piśmie do Sekretarza Generalnego. Jeżeli porozumienie między posłem a Sekretarzem Generalnym nie zostanie osiągnięte, sprawa zostaje przekazana kwestorom, którzy podejmują decyzję po wydaniu opinii przez Sekretarza Generalnego. Kwestorzy mogą podjąć decyzję sprzeczną z opinią Sekretarza Generalnego po konsultacji z Prezydium.

Niniejszy artykuł stosuje się również do wszystkich osób korzystających z praw na mocy niniejszych przepisów wykonawczych.

Artykuł 73**Wejście w życie**

Niniejsze przepisy wykonawcze wchodzi w życie jednocześnie ze Statutem.

Artykuł 74**Uchylenie**

Z zastrzeżeniem przepisów przejściowych przewidzianych w tytule IV, przepisy ZKDP zostają uchylone z dniem wejścia w życie Statutu.

TYTUŁ IV**POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE****Artykuł 75****Renta rodzinna, renta inwalidzka i emerytura**

1. Renta rodzinna, renta inwalidzka, dodatkowa renta inwalidzka przyznawana dzieciom pozostającym na utrzymaniu oraz emerytura, przyznawane zgodnie z załącznikami I, II i III przepisów ZKDP, są nadal wypłacane zgodnie z tymi załącznikami osobom, którym świadczenia te przysługiwały przed dniem wejścia w życie Statutu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 8.

2. Prawa emerytalne uzyskane przed dniem wejścia w życie Statutu na podstawie wyżej wymienionego załącznika III stanowią prawa nabyte. Osoby, które nabyły prawa w tymże systemie emerytalnym, otrzymują świadczenia obliczone na podstawie praw nabytych na podstawie wyżej wymienionego załącznika III, o ile spełniają przesłanki przewidziane w prawie krajowym danego państwa członkowskiego i złożyły wniosek, o którym mowa w art. 3 ust. 2 wyżej wymienionego załącznika III.

Artykuł 76

Uzupełniające świadczenie emerytalne

1. Uzupełniające (dobrowolne) świadczenie emerytalne przyznawane zgodnie z załącznikiem VII przepisów ZKDP są nadal wypłacane na podstawie tego załącznika osobom, którym świadczenie to przysługiwało przed dniem wejścia w życie Statutu.

2. Prawa emerytalne uzyskane przed dniem wejścia w życie Statutu na podstawie wyżej wymienionego załącznika VII stanowią prawa nabyte. Stosuje się do nich przepisy tego załącznika.

3. Nowe prawa po wejściu w życie Statutu, zgodnie z wyżej wymienionym załącznikiem VII, mogą być nadal nabywane przez posłów wybranych w 2009 r.:

- a) którzy byli posłami w którejś z poprzednich kadencji; oraz
- b) którzy już nabyli lub byli w trakcie nabywania praw w systemie uzupełniających świadczeń emerytalnych; oraz
- c) w odniesieniu do których państwo członkowskie, w którym zostali wybrani, przewidywało odstępstwo zgodnie z art. 29 Statutu lub którzy, zgodnie z art. 25 Statutu, z własnego wyboru pozostali przy systemie krajowym; oraz
- d) którzy nie mają uprawnień do emerytury krajowej lub europejskiej z tytułu wykonywania mandatu posła do Parlamentu Europejskiego.

4. Składki na uzupełniający fundusz emerytalny są opłacane przez posłów z ich prywatnych funduszy.

Artykuł 77

Odprawa przejściowa

1. Odprawa przejściowa przyznawana zgodnie z załącznikiem V przepisów ZKDP jest nadal wypłacana na

podstawie tego załącznika osobom, którym świadczenie to przysługiwało przed dniem wejścia w życie Statutu.

2. Posłowie, którzy ostatecznie zaprzestają wykonywania mandatu parlamentarnego z końcem szóstej kadencji, otrzymują odprawę przejściową określoną w wyżej wymienionym załączniku V.

3. W odniesieniu do posłów, którzy pobierają wynagrodzenie przewidziane w art. 10 Statutu i którzy kończą wykonywanie mandatu po dniu wejścia w życie Statutu, przy obliczaniu wysokości odprawy przejściowej zgodnie z art. 13 Statutu uwzględnia się okres wykonywania mandatu poprzedzający ten dzień.

4. Posłowie, o których mowa w ust. 3, mogą jednak wystąpić z wnioskiem o obliczenie proporcjonalnej części odprawy przejściowej w odniesieniu do okresu wykonywania mandatu przypadającego przed dniem wejścia w życie Statutu zgodnie z zasadami przewidzianymi w załączniku V przepisów ZKDP. Czas trwania mandatu uwzględniany do obliczenia wspomnianej proporcjonalnej części jest odejmowany od maksymalnego czasu określonego w art. 13 ust. 2 Statutu.

Artykuł 78

System mający zastosowanie do asystentów

1. Jeżeli specjalny system prawny, o którym mowa w art. 34 ust. 1 lit. a), nie będzie jeszcze obowiązywał w chwili wejścia w życie niniejszych przepisów wykonawczych:

- a) do akredytowanych asystentów parlamentarnych mają zastosowanie te same zasady, co do asystentów krajowych;
- b) artykuł 69 ust. 2 nie ma zastosowania;
- c) kwota określona w art. 33 ust. 4 jest waloryzowana zgodnie z art. 69 ust. 1.

2. Asystenci parlamentarni akredytowani w jednym z trzech miejsc pracy Parlamentu przed wejściem w życie niniejszych przepisów wykonawczych i zatrudnieni na podstawie umowy o pracę zawartej na mocy prawa krajowego, zarejestrowanej przez właściwe służby na dzień 1 lipca 2008 r. i zapewniającej im nabyte przywileje socjalne, mogą na swój wniosek skorzystać z odnowienia lub przedłużenia powyższej umowy na okres przejściowy odpowiadający jednej kadencji.

3. W drodze odstępstwa od przepisów art. 43 lit. d) umowy zawarte z członkami rodziny posłów, zarejestrowane przez właściwe służby na dzień 1 lipca 2008 r., mogą zostać utrzymane na okres przejściowy odpowiadający jednej kadencji.

Posłowie są zobowiązani do poinformowania o takich umowach w oświadczeniu o korzyściach finansowych.

Artykuł 79

Ubezpieczenia na życie

Zasady kontynuowania, przekształcenia lub wypłaty kwoty w wysokości wartości wykupu polisy ubezpieczenia na życie, o których mowa w art. 19 ust. 2 przepisów ZKDP, w przypadku zakończenia sprawowania funkcji mają zastosowanie, w rozumieniu polisy ubezpieczeniowej, do każdego posła wykonującego mandat do końca szóstej kadencji, pod warunkiem że składki były wpłacane przez minimalny okres dwóch lat.

Artykuł 80

Pomoc dla dzieci z poważnym upośledzeniem

Świadczenia przyznane zgodnie z art. 21 b przepisów ZKDP są nadal wypłacane zgodnie z tym artykułem posłom, którym zostały przyznane i którzy zostali ponownie wybrani w 2009 r.

Artykuł 81

Posłowie objęci art. 25 lub art. 29 Statutu

1. Posłowie ponownie wybrani w 2009 r., którzy skorzystali z prawa przysługującego im na podstawie art. 25 Statutu, otrzy-

mują wynagrodzenie, odprawę przejściową, emeryturę, rentę inwalidzką lub rentę rodzinną za okres następujący po wejściu w życie Statutu wyłącznie na zasadach określonych w odnośnym prawie krajowym i wyłącznie na koszt budżetu danego państwa członkowskiego.

Ponadto posłowie, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą zwrócić się do Parlamentu o wypłatę odprawy przejściowej za okres sprawowania mandatu, przypadający przed wejściem w życie Statutu, zgodnie z zasadami przewidzianymi w załączniku V przepisów ZKDP.

2. System ten stosuje się również do posłów, w odniesieniu do których państwo członkowskie, w którym zostali wybrani, przewidziało odstępstwo zgodnie z art. 29 Statutu.

3. W drodze odstępstwa od art. 7 ust. 2 w przypadku posłów, w odniesieniu do których państwo członkowskie, w którym zostali wybrani, przewidziało odstępstwo zgodnie z art. 29 Statutu lub którzy – zgodnie z art. 25 Statutu – pozostali przy systemie krajowym, jedna trzecia składki ubezpieczeniowej, którą pokrywają posłowie, jest przelewana bezpośrednio i indywidualnie z ich rachunku osobistego.

4. W drodze odstępstwa od art. 3 ust. 1 byli posłowie, którzy otrzymują świadczenie emerytalne lub rentowe na mocy systemu krajowego, są uprawnieni, na podstawie art. 25 lub art. 29 Statutu, do otrzymania zwrotu dwóch trzecich kosztów związanych z chorobą, ciążą lub narodzinami dziecka, na zasadach określonych w niniejszych przepisach wykonawczych, w przypadku gdy nie posiadają podstawowego ubezpieczenia zdrowotnego.